

Súd: Okresný súd Košice I
Spisová značka: 17C/340/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7113228690
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 07. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Patrícia Miskolczyová
ECLI: ECLI:SK:OSKE1:2014:7113228690.3

Rozhodnutie

Okresný súd Košice I v právnej veci žalobcu P. W., O. Z. XX, S., za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalobcu: Občianske združenie Ochrana spotrebiteľom a vlastníkom bytov, so sídlom Škultétyho 3, Košice, zastúpeného advokátkou JUDr. Darinou Solárovou, Škultétyho 3, Košice, proti žalovanému Friendly Finance Slovakia, s. r. o., so sídlom Hlavná 104, Košice, IČO:47243368, zastúpenému advokátkou JUDr. Dianou Treščákovou, Skladná 38, Košice, v konaní o určenie neplatnosti zmluvy o pôžičke a o vzájomnom návrhu takto

rozhodol:

Schvaľuje z mier v nasledovnom znení:

Žalobca je povinný zaplatiť žalovanému iba istinu vo výške 150 eur v pravidelných mesačných splátkach vo výške po 50 eur splatných k 25. dňu v príslušnom kalendárnom mesiaci, a to od júla 2014 do zaplatenia s tým, že ak sa žalobca dostane do omeškania so zaplatením ktorejkoľvek zo splátok alebo jej časti, stráca výhodu splátok a celý dlh sa stáva splatným ku dňu nasledujúcemu po prvom dni omeškania s úhradou ktorejkoľvek zo splátok alebo jej časti.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

Žalobca sa svojou žalobou doručenou súd dňa 16.10.2013 domáhal určenia neplatnosti zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru uzavretej so žalovaným dňa 3.10.2013 a to v časti dojednania úroku s tým, že žalobca je povinný uhradiť iba istinu. Žalobu odôvodnil tým, že uzatvoril zmluvu o pôžičke s hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov okolo 8500% ročne, ktorá bola predformulovaná. Žalobca to považuje za neprijateľnú zmluvnú podmienku podľa § 53 ods. 1 OZ a rozpor s dobrými mravmi podľa § 3 OZ, s odvolaním sa aj na rozhodnutie Krajského súdu Ostrava, Česká republika sp.zn. 16ICm 944/2010: „Krajský súd skonštatoval, že úrok z úveru je jedným z definičných znakov zmluvy o úvere. Ak teda zákonu alebo dobrým mravom odporuje zmluva v časti odplaty (úrokov) je nutné tento dôvod neplatnosti vzťahovať na celú zmluvu a neplatnou v tomto prípade je zmluva o úvere ako celok. Súd skonštatoval, že neplatnosť zmluvy o úvere uzavretej medzi nebankovou spoločnosťou a spotrebiteľom v dôsledku rozporu s dobrými mravmi je daná výškou ročnej percentuálnej miery nákladov, ktorá v tomto prípade predstavuje 96,31% a v tomto prípade ide o neprimerane vysoké - úžernícke úroky.“ Analogicky sa vyjadril aj Krajský súd Prešov, sp.zn. 3Co 3/2011, ktorý posúdil zmluvu medzi nebankovou spoločnosťou a spotrebiteľom pre neprimerane vysoké úroky a rozpor s dobrými mravmi za absolútne neplatnú. Je to na úkor životnej úrovne občana - spotrebiteľa. Pokiaľ ide o úrok, ten nie je v rámci zmluvy o pôžičke uvedený - je uvedený iba poplatok, ktorý ale má povahu odplaty za pôžičku, nakoľko v zmluve je uvedená hodnota RPMN. Toto žalobca definuje ako uvádzanie do omylu o bezúročnosti úveru a považuje to za nekalú obchodnú praktiku podľa zák. č. 250/2007 o ochrane spotrebiteľa a zároveň za neprijateľnú zmluvnú podmienku podľa § 53 ods. 1 OZ.

Účastníci dňa 3.7.2014 pred otvorením pojednávania navrhli schváliť zmier v znení: „Žalobca je povinný zaplatiť žalovanému iba istinu vo výške 150 eur v pravidelných mesačných splátkach vo výške po 50 eur splatných k 25. dňu v príslušnom kalendárnom mesiaci, a to od júla 2014 do zaplatenia s tým, že ak sa žalobca dostane do omeškania so zaplatením ktorejkoľvek zo splátok alebo jej časti, stráca výhodu splátok a celý dlh sa stáva splatným ku dňu nasledujúcemu po prvom dni omeškania s úhradou ktorejkoľvek zo splátok alebo jej časti. Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.“ Účastníci zároveň vyhlásili, že schválením zmiernu budú vyporiadané všetky sporné záväzky vyplývajúce zo zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru uzavretej medzi účastníkmi konania dňa 3.10.2013. Z uvedeným návrhom vyslovila súhlas aj právna zástupkyňa vedľajšieho účastníka.

Podľa obsahu navrhnutého zmiernu možno konštatovať podanie vzájomného návrhu, podľa ktorého má byť žalobca zaviazaný na zaplatenie istiny.

Súd sa oboznámil sa s obsahom listinných dôkazov v kópii - zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru zo dňa 3.10.2013 a výpočet ročného úroku a RPMN.

Podľa ust. § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení platnom v čase uzavretia zmluvy (ďalej len citovaný zákon), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona nemožno poskytnúť finančnými prostriedkami v hotovosti.

Podľa ust. § 1 ods. 3 písm. l) cit. zákona spotrebiteľským úverom nie je úver, ktorý sa musí splatiť v lehote nepresahujúcej tri mesiace,

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata prevyšovať najvyššiu prípustnú odplatu, ktorú možno od spotrebiteľa pri poskytnutí peňažných prostriedkov požadovať. Odplatu, podrobnosti o stanovení odplaty, kritériách jej stanovenia a najvyššiu prípustnú výšku odplaty ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

Podľa § 39 neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 160 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak súd uložil v rozsudku povinnosť, je potrebné ju splniť do troch dní od právoplatnosti rozsudku; súd môže určiť dlhšiu lehotu. Súd môže určiť, že peňažné plnenie sa môže vykonať aj v splátkach, ktorých výšku a podmienky zročnosti určí, a to aj tak, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia.

Podľa § 99 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku ak to povaha veci pripúšťa, môžu účastníci skončiť konanie súdnym zmierom. O zmier sa má súd vždy pokúsiť.

Podľa § 99 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku súd rozhodne o tom, či zmier schvaľuje; neschváli ho, ak je v rozpore s právnymi predpismi. V takom prípade súd po právoplatnosti uznesenia pokračuje v konaní.

Podľa ust. § 99 ods. 3 O.s.p., schválený zmier má účinky právoplatného rozsudku. Rozsudkom však môže súd zrušiť uznesenie o schválení zmiernu, ak je zmier podľa hmotného práva neplatný. Návrh možno podať do troch rokov od právoplatnosti uznesenia o schválení zmiernu.

Súd sa oboznámi s obsahom žalobcom predložených listín a dospel k záveru, že povaha tohto konania pripúšťa jeho skončenie dispozitívnym úkonom účastníkov, ktorým je zmier, a navrhovaná dohoda, ktorú strany uzavreli, nie je v rozpore s právnymi predpismi, preto v súlade s ust. § 99 ods. 2 O.s.p. zmier schválil.

Podľa § 151 ods. 1 O.s.p. o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Účastník, ktorému sa prisudzuje náhrada trov konania, je povinný trovy konania vyčísliť najneskôr do troch pracovných dní od vyhlásenia tohto rozhodnutia.

O trovách konania súd rozhodol v súlade s ust. § 146 ods. 1 písm. b) O.s.p., podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak sa konanie skončilo zmierom, pokiaľ v ňom nebolo o náhrade trov dojednané niečo iné. Účastníci sa o náhrade trov konania dohodli. Vedľajší účastník nežiadal rozhodnúť o povinnosti nahradiť mu trovy konania.

Poučenie:

: Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné podľa § 202 ods. 3 písm. h) O.s.p.

Ak povinný dobrovoľne nesplní povinnosť uloženú týmto uznesením možno navrhnúť exekúciu podľa zákona č. 233/1995 Z. z. v platnom znení o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti.